

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: —

Cím: *Pesti furcsaságok.*

Forrás: *Pesti Hírlap.*

Bp.

(Hely)

1916. XII. 10.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

382.22

Hely

Idő

1916

Személy

Helyszám

382.22

1916

Közp

— (Pesti furcsaságok.) Sok furcsa esetet tapasztalhat a pesti ember, ha sétál az utcán és szemléli, ami körülötte történik, amikor semmi dolga nincs, csak ödög és járkál céltalanul. Aki csak szórakozásból ballag, könnyen megakadhat a figyelme a furcsának látszó történeteken, amelyek a pesti utcán gyakran ismétlődnek. Jön a szeneskocsi. Két lomha állat huzza, a bakon ülnek a kocsisok fekete arccal, nagy kalapjuk szemükre hajlik s a kocsi tetején a szén fölött rendszerint még egy kocsis ül, aki vigyáz a szénre, de tulajdonképpen azért van ott, hogy a lerakodásnál segítsen. Pipázik és elbáméskodik. Egyszerre kő repül a kocsi felé. Az utcán, a gyalogjárók mellett suhancok ácsorognak és hangosan kiáltoznak a szeneskocsisok felé. Mélyen becsületsértő szavakat mondának, hogy a fekete réteg alatt is láthatóan elpirul a kocsis arca. Megint röpül egy kő, a lovat éri, a másik mindjárt utána, jobbról is, balról is egy ködarab és most dűhbe gurul a szén tetején ülő ember, hej, a teremtésit az apádnak, mondja enyhén, mikor ott suhan el mellette a ködarab és fölkap egy jó nagy darab szenet, visszahajítja a támadókra, akik ordítva ugrálnak szanaszét, de nem hagyják magukat... A csibészek zsebe tele van kövekkel, kezdődik a hajsza újra és a felelet rá a szeneskocsiról: záporosó szénből, jó, kemény szén repül, a fekete gyémánt, ami most drágább, mint a gyémánt és ritkább, mint a fehér holló... Hej, komisz kölykek, betöröm a derekadat, ha elhalálak, mond a kocsis háborogva és zuditja a sze-

net, hát mit is csinálhatna, nem dobhat ő is köveket és milyen alkalmas darabok vannak a szénben a rohamozás visszaverésére!... Lassan elsimul a zaj, az átkok csöndes mormogások már, a suhancok is eltűnnek sorra s a kocsi tovább cammog. Mi ebben a furcsa? Eddig még semmi tulajdonképpen, de a gyanútlan szemlélő egyszerre mit lát? Látja, amint megismétlődik a majom és a kókuszdió esete: amikor kövekkel dobálják a magas kókuszfára menekült majmot, hogy hajigálja vissza a diót. Lát egy kis leányt, aki szatyrot visz a kezében és óvatosan, amikor már a ködbe veszeit a kocsi, — fölzsedegeti a széndarabokat. Összegyűjti. Körülötte sompolyognak a gyerekek, akik még az imént ádáz csatát vívtak a szenessel, most már megengesztelődtek és ragyog a szemük a boldogságtól amikor egymásnak mondogatják:

— Ma megint meleg lesz a szobánk...

zékesfővárosi házinyomda 1918